

Type: Magazine Article

The Book of Mormon Plates

Author(s): J. M. Sjodahl

Source: *Improvement Era*, Vol. 26, No. 6 (April 1923)

Published by: The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Page(s): 541–545

Abstract: This article discusses the length, width, and weight of the plates, according to witnesses or people who talked to witnesses. The author also considers the possible number of words that could have been inscribed on a given leaf.

The Book of Mormon Plates

By J. M. Sjodahl

As far as I know, we have no data from which to calculate, with any degree of accuracy, the number of plates contained in the original volume of the Book of Mormon, or their weight. And yet, such questions have been discussed seriously by unfriendly critics of the Book of Mormon. The prophet Joseph does not enlighten us on that point, any more than Moses does on the size and weight of the stone tablets on which the law was engraved. The particulars furnished by the eye witnesses were given in answer to questions pressed upon them, in the course of what amounted almost to cross-examination, many years after they had seen the plates, and their figures could not be anything but vague estimates, in the absence of new revelations on the subject.

Suppose, for the sake of illustration, that two or more men should be asked the dimensions of a book they claim to have seen, say Webster's Dictionary, and that the question was put to them twenty years after they had actually had it before them; what would the result be? Each would give his own impression, unless, indeed, there had been collusion between them.

David Whitmer, in an interview in the *Kansas City Journal*, not very long before his death, said of the plates:

"They appeared to be of gold, about six by nine inches in size, about as thick as parchment, a great many in number, and bound together like the leaves of a book by massive rings passed through the back edges."^a

Martin Harris, according to *Myth of the Manuscript Found*^b estimated the plates at eight inches by seven inches, and that the volume had a thickness of about four inches, each plate being about as thick as thick tin.

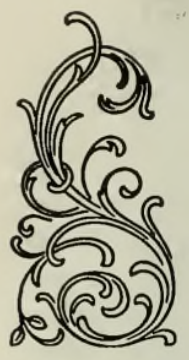
Orson Pratt had never seen the plates, but owing to his intimacy with the Prophet and the witnesses, his word has great weight. He tells us that the plates were eight by seven inches, and that the volume was about six inches, each plate being about as thick as common tin. Orson Pratt also tells us that two-thirds of the volume was sealed.

The question therefore is: Could one-third of a volume

^aThis is quoted from *The Prophet of Palmyra*, and may or may not be authentic.

^bAn excellent little book by George Reynolds.

שו לבבם עליו כצור החלמיש ולכן תוארם הלבן ומראם היפה נכבה כי הכהי עורם בשחורה למען
 שו יתקרבו בזרעם כיגם המה יבאו בכלל קללותם וכן יהיה ידבר ועל דבר קללתם היו לעם עפל מלא ערמל
 ואם נכח אלה לא יזכרו ולא ישמרו דבריהם ידבריהם עד כלותם והנה אני נביא מדיש את עקב ויוסף להימים
 אני מן שמרתי וזרונתי עמי על הלחות שעשיתי עדרה והנה דבר יי אעשה לנו לזמן אררים ופתחת עליהם רב
 זרים האלה ופתחתי כם את הישר בעיניי ואם ירצו לעמי דברי אלהים וכל הפהרות הלא ירצה דברם
 וים שנים עברו עלינו ומלחמת הרבה ומריבות בין אחינו החזילו ויזדברו יעקב אדני נפואה דבר לעם נפשו שמו
 וישעו עליכם עליהם ענו בתחכם ותרעו כי רב דברים הרבה להבא אלהם ועתה הגני דבור עליכם דברי ידח
 ויאלצם לטובתכם כטובת תלמידו לשבח את שם אלהים ונכל את הגני אויבכם ענין נירק את שלות נפשכם
 כרם המכתאם מידיהם עולם והדברים אשר אית דברי ישעיהו הם שיהיה על בית ישראל ורמוז עליכם כי
 אלה הגני אשר אל גויים דיילועמי ארים נמי להביא בניך כחצץ ונבונות על כתפם תנשאנה ומילים אומניך
 ח ועתה אני יערכ אדרם מעט על ענין דברים האלה הן הריאני כי כלם שהיו בירושלים נמקום שיצאנו -
 וזו אחרי מתגלותי להם יאסרו ויאלצו נאם המלאך דדובר יי ואחרי מהשו לבבם הכי דר עיפם מנגד
 המלאך וירעו לרבים בגופם אבל השהחתם כלה לא ישאלם בעבור תפלת המאמינים אבל מפוזרים ומכים
 מ כח הרביא אם ישובי מרצם ולא ילחמי עוד על ציוני לא תחברו למקדשם המתעב צילם למיזון יקים את
 את בוש עמי כי אלהים המצפם בו ומחכים את ביאת המשיח היום דבר ידגניא המשיח יבא שנית להצילם
 שרלא מאמין בו נשחת באש וסויה ברעו ושוף יחדך נמגפה וכרע ויועו כי אלה קדוש ישראל כי הירקח
 תוכי כה אמר יי הנה אריב כל ריבך והואכלני נגישך בשרם והעסם ישכרו בימים ידעו כל בשר כי אני יהיה
 ספר כר תות אכמם אשר שכלי אולם מנושי מכרתיכם למי תחזי אתכם הלא כעונו יכם ומרתם ובעד
 יציל הן קולותי ואתריים ונהי אשים כחציר ויבאטו דתם בחורבה וימיתו בצמא אכש שמע קדוות
 יראני לשמע בלתי מים : אלהם פחח אזני ואני לא מרת יולא וסגתי אחזר גותתי למכס ולהי למודתם את
 ויב יי המצדיק אותי מי יי אתי נעמוד יחד מי בעל משפטי גט יא ואהרוב שבט פי ניי אלהם עונו לי וכל אשר
 בם הכה אתי אש ומי אדם בדיקתו לנו כהן אשם ונזירות שקדחתם מירי הוזהאת להם והשכבם נמקדשם (ח)
 ולשרת תחללכם כי אחוה לבדוק אחי ואכסנו כי נחם ציון נחם את כל הרבבות וישם מדבר כערו קדושה כגן
 ע לאור עינים והגורו צדיקים אשע ורעו עמי אלהים אלהים אלהי ישראל ויהיו עמי וישמעו עמי
 ולמדתם לא תחת שמעו אלהי אדם וירעו צדקה עם אשר מלבבם כתבת חיותי אל תירא חופה אדם וגם את נדפם
 ולבשתי ויועו והטורר בנימיקרם הלא אתה הוא אשר הצבת את הרב ויחלית את התנין הלא אתה הוא אשר
 ציון ומרתת עולם וקדושה היתה לאדם ויוגו ושמן ושמהר וגם מרוב יגון ואורה אום אויב הוא המנחם מכם מן
 ר בכל יום חמת מלכה אשר כונן למשה ויהי חמת המצק מרה הולך להבחה למען לא ימות בשחת ולמען
 רן ואלא כפיין אלהי אשע ורעו עמי אלהים אלהים אלהי ישראל ויהיו עמי וישמעו עמי וישמעו עמי
 המתעבים עליך שרך ושבךך וירעו ויחבר ולפני מי אנהיך עלפו בניך לך שנים האלה והם שכנים בראש כל
 יאריך אשר ייב עמי הנה לקחת מידך את כוס התרעלה אה כבעת כוס חמת ולא תסיפול שותותה עוד ושמרתה
 ו ציון והלבש בוד תפאחרת וישובים עיר הרקוץ כי מעתה לא יסויה ינד לאבך עול ויטמא התנזר מעור קומי
 עני נתיא אשר כרת את בית ישראל כי עלפי נביאיהם הדושים דבר להדוע עם מאי ומי דור עבד העת אשר ישנו
 עני מדבר לבם את כל זאת והוה תגלו ויהי ראשם ראשכם ער עולם עקב עלי הכרית אשר גמלי אלהם אל בניכם :
 ח ארים ואלא ידעו עמי כי יבנופ מולה עמי ולא שר בירושלים לא שר בירושלים אשר ישם צדפי ציון וישלחו לא
 יעזבו המת על האשליים חת חתלתוין בחסד יוצר הכל גם עוונתוין להם להיתם והתחיה ונונה קול נפילתו של
 מחילה לא יוכל המשרת לחלוה לאן משחית על כן עונש הראשוני והאדם ומשנתה יתעב אינוק יגונה אהוג
 רחוני אה המלאך שופל מלפניי עולם ונעשה לשטן גם כן אין לגמים עוד ורחוני כרחוני דו ורחות רחיות סוד
 ויהי יחזיר במהשבות נסתרות את בני האדם לרצה ולעשות מעשים נסתרות ונקדויות מה קלו טות אדם בעשות
 אלהי קדושו ואלא לפלגניו היות ויוניית הגשם בענין ירושו כי מליל מתו ממתית ההבר והמות אשר לפני
 ר את ירחות הנצנים והמתים יגר נופות הנתפשים וכן היום והרוח ישונו זה בוונכה הרה שבהרש ישראל
 ויהי ויהוה והגוה מתחרים שנת ביחד יהוה יחיים נצחם בל השחתה והנה נשמת החיים ידעים הכל כאסדו
 בשחתתם מן מונשים יהוה בטהרה והאם בעל צדקתם ויהי כאשר יעורו על בני האדם מיתה ראשונה יחימי
 אשר יהי כי אים דבר והו עוקמו הנשאלת תעברת לעולם כי כל הלק נצדק יצדיק וכל המעטף ינהר דיון כי
 עקר הדין מלעלה על עולם ואין קץ מה גורו אתה ומשפךך כי בתקום את דברך אשר ישם צדפי ציון ומשפטך
 דם יתלו און מלכות שמים המתהן בעדם מיום הושי העולם זא גלו בשמות עולמית מה וזלרחמי יד דוש
 נולדו היות אלהי וירעו הכל ואין מבלי דעתו והוא יבא בעולם להושי את בני אדם אם כבול ישמעו אנונם
 ענין עמדתו כלם כיום הין והגורל יצוה לכל אדם כי ישוב ויטהר בשמו ולהיותו שלם עם פדונו ישור פן לא ימלצו
 ולכן נתליתו תורה כי אמו תורה אין משפט ואכאין משפט אין עניש ואם אין עניש הושי ישראל יבקש עניש
 אנו ומיתו משה ומשפט מימי אשור גוולים הפירים מלנשא ולדש במ לאלהם והנותן נסיוח אל
 אה ורועה עוהר של רשעו בלתי חשתי וקלתי של אדם כי לא הוואדם לחכמים נחשבו ועתה לא ישמעו
 אה וישמעו לעצתי ואוי ועושר כי הונתי עולמו ולפני ככפם מאסו העניי וידדו הרופים וכל לבבם רק על
 בב כדעת עונו יסרוהו בים האחרון אוילעור אשר לא יראה כיגם היא יאבד הוילעור כי כדת שחת משוק
 כם יהויל אשר מלח בהנאיב יישבו לאלהם לראות פניו וינמרו בחטאיהם הוי אחי וכי נא שפעיים הנראים
 אחי אהובים הנו איון לרבר ייאל ואל תאמרו כי בשות וברית לכם ואם כן תאמרו אז
 ב כי איהי אמת לא יעסי ולכן אחי אהובים סאו לפני יהוה קדוש וזכרו רכונת הצדק הדרך אדם צר אבל ישר
 שמו ולאשר דובק ביעשי ויחכמים ונבינים והעשירים הנפשים בבר דעה על חכמתם והונם המה הנמאסים
 חכמים ונכונים נסתרים יהיו להם לעולם אף השמחה העתידה לקדושיהו הוי אחי אהובים וזכרו דברי הנניפישו
 הם על פתי ילדו כי עז אהי ישראל כי אים הפילותי מפניש אה עונותיכם ולי אנכי טהור ונקי מדמכם לפני הוי אחי
 ר א אשר נשפטו בו בצדק הצדקים כי אים הדין ותחרדו נמוגא ולא תונדו אימת חטאתיכם בתמימות ואנשים
 לפני לשלול אל מעליו הנראים ואיני אחי אהובים אונם היתית ליתר אתכם להצית האמת של דברי השוד אני
 אתם ככרושים יהיו ברבי עכפם ואם לא קדושים הנכם ואיי תהו למי רכם חובתי ומרצם את אחרי עונת
 ר לבו למסור כי וחלב כלה כסה ונלא מחיר וכן אל תתני כספם בדבר שאינו לומחיר ואת עבדתיכם בדבר אשר לא
 נפשכם בשמך : האו אחי אהובים ותזכרו דברי אלהים אלו התפללו בכל יום תמיד והודות חתנו לשמי הקדוש כל
 שה כלה לרענ כפי בעקרב כי נצלם ודורות הבאים כנס צדק יהיו לבית ישראל וזוה אחי הנני מוסים על לימדי
 אשר הזכרתי אתמול כי הרבנחון אשר הבלתי בטוח ונית הבשר המה וביה הראני כי רבי מר עונו יאבדו בחפם
 וגאלם וכן אמרתי כי נכון המישוער וכן היה שמו כפי המלאך הדובר אלי בלי להעברה לבא ליהודים כי גדול
 עני אה מביא הנה נלאתויה הגוולים אים העמים אהרים אז כלם שובים הו וחזרו לרע עת כי הוא אלהים ויען על
 הם יעבדו שפיכת ממים וכל אשר לא נשמד נפדו בני העמים כי כה אמר יי הנה יבא היום אשר יאמנו בני כי
 קצו מארציהם פורתם מים הים ומאבצ נפיות הארץ ועמי הגוים יודלו בענין ברבי איתום עמי ארץ וכלתם :
 ר והוא התי ארץ אחרותה והגויים יתרכו בארץ הזאת וארץ ההוא תהי ארץ חופש לגויים ולא מלך מלך
 עי ירת כי אני מלך העולם אהי מלכם ואיר עולם אהי להם אפישעו בדבר ילעקן וכלאות בריתי
 יזכרו להנרע על ציון כיה יהיה אהו והעבר הזכר אוהבקה יכרתו כי הגם והנכבת בארץ כי כל
 הם יהיו ולכן אחי אהובים אלה דברי יי הנני מעניש ורעך נידו הגויים אבל אהר נם את לבב גויים להיותם אלהם
 ים ומפני ידעך לא חשתי עולם כי דבר יי לאי אמר ארץ מברך הוא מלכיה אצית מברכה לכל הייטביב בה
 עלתו למען לא נשח ראשו וכל אהיה מנהחים ואם נגלנו מארץ נחלתנו הנה אל ארץ טובה הולכנו וישעיה
 רם להאית כי רבים אהים מושבים על ידי אחינו כי שוח אהים מת עלת שבטים מבית ישראל כפי רצוני
 ויכנס לבחור ררן ואבדו עולם אורח חיים נצחים ולכן אחי אהובים אה תרצו לציון אלהים ואלא ציון רעו
 נא המות לתת בגבורה ובכח מלחמתו מזה אבדו עולם למען תקבלי את מלכות שמים ולמען תללליהו נתת
 עמי משה את דברי ישעיהו כי תילנפשי במ באשר אמשול דבריו לעמי ואשלחם לכל בני כי אמנם ום הואוה
 אמנת דברי יעלפי שמה אמר יי להקים דבריו ובכל זאת שלח יי עם קדים אחרים לבחון את דבריי הן יקד

Hebrew translation of 2 Nephi 5:20 to 2 Nephi 11:3, about fourteen and three-quarters pages, American edition. The space within the border lines is the exact size of the plates as given by Orso. Pratt and Martin Harris, 7x8 inches.

אם לא יטמרו דברך יכרתו מלפניי וכן נכרתו מלפניי יי ויבט עליהם כללה כבדה על חטא
לא סתמו על עמי וכך אמר ה' הנני אעשה אותם למאום למי עד כי ישובו על עונם ואורורם יהיו
עול ומרמה ואת חית המדבר היו מנשקם לישלם וי' אדם אמר כי המה לי שבת לעמי להענין
בהנים ויור' עמי בלתי וכן ייננו בארץ כלי אושר ושליחה וכן עברו עלינו שלשים יגנו מים צאתנו
דברי ה' שדים לפני לעומת נלך וכן אני נהיה אנית במצאתי ועשית את לוחות השניים שעשית ודילול
ואם ימ מבשה לדעת את דברי ימי עמי בפדיות ימצאו את רכל על לוחות השניים שעשית ודילול
ו' אהובים אני נכרת אתי מאלהם הפיד אתי במשמותי הקדוטה ועל די נפיה והי נרשתי ואותו פחד
דברי עתה י' על כי הגני לורא לפניכם דברי יטעיהו והי הדברים אשר נפיה אחי מבשה לרבר אלכם ו
אני נכרתי והדיל ידמתי למי עונכם ואת דעותם מאז כי בחרופית ההרתיכם ותורת אבי למד תיכם ויב
פ' ישראל אהב ויב' ה' ה' דברי ישעיהו עליכם ורמזם לכם כי בית ישראל הנכם ואלה הם הדברים
יהיו וישויהם מניקיה' אפי' ששחחולפנוך ארצה וילכו אח עיפי ויגדו וידעת כי אני וכל הקיים
משפ ערגו ויגולו בגולה אבל הראני יי כ' יטובו שמה שנית וגם הראני יי להיכי ירושי ישראל יוד
כדוש ישראל הנקדשו ישראל ומשפטן יפקדם ויומם יבא אשר בו נכחו בעונים ואחרי גולותם נע
ונמאסם היו וכלל אה ירהם יי עליהם כי באו לרעת גואלם ונר כצו עור לארץ נחלתם וברוים הגוים
דברו אשר כרת לבני ועליהם כחב הנביא כל זאת וילכן כלל הלחם על ציון ונגד עם ברת יי ילחך את ע
וידע להם בכחו ויגודל תפארתו להשיח אתי אהובים בעת אשר כלם יאמינו בו ולא יקצת את המא
יגזרו מלחוח ושרי צדיק מלפני כי כה אמר יי כי יגול וילכו וילכה ער יי מלפני כי אהי האב יי ע
גואלך ומשיעך אהי יעקב (פ) אמר יי דאנכי שלחתך או אם אנכי רהתך ממנו לעולם כי כה
חטאתיכם לשלחה אמנם ימה באתי ויאין אש כראתי ויאין מענה ואין מענה דבר ישרא החצד יי למחיהו
ושקאיים כסיתם יי אהם נתן לישלון לימחיהם לרעת לבר דבר אר בתי ישראל בעת עיפת משרך בנק
שינר' לא הסתרת פני מלחיה וירקטי אהם עוהלי ולכן לא נכלתי וכן שמתי פני מלכיש לדעת כי
משעיהם י' בלו כלבוש יהוש יאכלם מי בתוכם הירא את יי וישחמו בקול עקבו הדולך בחשך ויאין
שמעו אל אתם יורפי צדק הביטו אצרי אשר הצבתם ממנו ולמכה בראש נכיתם ממנו הביטו אצרי
יי ששן ושמחה מצא בה תודה וקול ומרה ששמעי אלי וימי יהוה וימי אהי יצא חיה ואם משפט
ותביאו לארץ מתחת כי הזמנים נחלפו כישו והארץ תגלה כנגד וכל השבים עליה ימותו כמה אבל שו
אז תיראו כי העש יאכלם וינגד יבלו וכסם יאכל את הצמח אבל ארפת לעולב תהי וישוית מרור לברו
הרבת את מהים מ' תהום רבה אשר שמת מעמקות מים דרך לקבור בהת עקבו וילכן פדו יי ש
אתה אשר יראת מאנוש שימות ומבן אדם ש' נתן כחצר ותשבת את בראך הנטפה שמים ויוסר ארץ
לא יוסר לחם ואנני י' אהרן אשר המונולי י' צבאות שמו ושמתי דבר בפד ונצל יי כסותך לנטוש
כופ התר עלי ויאין לה מנהל בכל בניה אשר ידה וכל בניה אשר נדלה אין מחזיק בידה וילכן שנים מב
דוצות כתיא מכבר כלם מלאים ברמתי גערת אהרן וילכן שמעי נא יאה נני ויבורה ולא מין כה א
בד' יורפך האמרים לנפשך לשונח למען יעבורו ולמען ישמחו גון אהרן ומוזל לנבוכדנצר עו' עו' עו'
ושני ירושלים והנתר מוסרי צהרך שביה בת ציון וי' ועתה אחי אהובים הנני קראת את הדברים ה
אל מקדשו האמת ולא חבקה אהים בעת אשר נכצו למקומם בארץ אהיוחם ויחזונו נטח בארצם הן
וידעתי כי בריב מסבגו ולרעת את העתיד וכן הגנתי כי ידעתם כי כשרני תמית יתגלה וכל אהבת
נחוכם וכי ראוי לברא הדולל לבבול להבניע לפני אדם בבשר וילמחע ער בני אדם למען ישיב אדם ל
אדם והנפילה באה עלתמאתי ועת כי בחטא וכשל אדם יכרת מלפני פניי וילכן נחזי שיהיה לו מחית
מנה הימה לבלול פחות באדמה ער עולם אין להקים עור ה' החכמת אדם ונחמו אם הבשר לא חחיה ו
מפני כ' מלאכי שטנה ווחורים באבי אנות השקר בעונים כמרו אשר חסית את אבותינו מאז בשנה תאה
לנו דרך למלטינו ממהות האכזר וממיתת השעה כי יראה לי כי הוא ממת את הגויה והעשמה ועל די ה
מיתת הרוח הוא ימלט מתח מן השחת כי מיתת הרוחני היא השחית ולכן המות והשחת יסגרו מתיהם
מה גדלו מחשבת אלהינו כי באופי אחר זה פירשו הגו' ערן האלים ימלט את הוהת הצרתיים ויהנר י
בציון בבשרני אפס אם רעת כלתמים יהיו וכן דעה תממה יהי לנו על כל עון טמאה וערמה ורעה חמיו
לחיים ונחיים והבא לפני קדוש ישראל למשפט וזה היום הדין וכל אהרן נדון כפי קדוש משפט אה
כל הנושא כי הוא והשטן מיטרתו והם יעבורו באישון עילמית המתקן להו וימור' הם כמים אשר
קמיו יהן הצרתיים וקדושים אשר לקדוש ישראל המאמינים בו והסובלים ברפית עולם הזה והאסים
ישר' כי יקבל את קדושו מידי השמן האכזר וממית ומשחת ומים אהרן ומשחת את עוניהם בלי חזו וב
הא שפול יסיר הכל יקור' כל חי איש ואשה וילד אשר ממשפחות אדם יצאו וכל זאת יסכל למען רח
במלכות שמים וזהם לא ישנו ועשמו לא יאמינו ולא יסירו ובעבורו וכי יסא מיהם עדיך ונתן כי
השליחה כי כחחו מציל אתם כי הסליחה שבע רצון משפטו לאלה שלא נתנה להם התורה להציל או
קדוש ישראל ואוי האשר נתנה התורה וכל מצות אהם נאשר נתנה לי ועובד עליהם בחינת מיו יחתמו
כי אם על צד יעמדו בחי' שם כי מלא רעת המה וכן הבל חכמתם ולא חלציה לכל כי יאבדו אנלמובי
רכושם והיכיש אהיהם אבל הנה המה ועשם חזו יאבדו ואוי החרט אם לא ישמעו כי לפי הוא יאבד
הי לרעה ירצת בודין כי מות יומת הויכניא א כי בעמק השחת יזה הי לעובדי גילויים כי שר ה
נגד אהים וחרי את אמת לנשא לפניו להקרום ולהבריו נכרכי דעת בזמית מית' ודעת נחונ' ית' ח'
את האמה תגדפו כי את דברי בוראכם דברתי וידעתם כי אמת מה והאמת קשה לרשע אבל הדק
הוא לפניו וישערו קדוש ישראל בלי משרתים ויאין דרך אחי לכה שליח בלתי בשער לא יקעקע
לפניו ולהם לא יפתח בלתי אם ישלבו את דרכם מפניהם ויתבינו כנגדני לפני יי ויהנו את אהיתם
את מעלי ויאנוע לפניכם ואתפיל לאל ישועתי לבחנני בחקירת עינו למען תרעי ביום האחרון אשר
אהובים טיבו מחנאתיכם המי' את צהשתיים אשר אסיתם במ' בוא י' צור ישועתכם התקינו ו
תהולקרא קדוש משפטם אל שר יי אמנם ידעת כי אשמת' ועברתי על מצותי ונוות לי ה
אתם את דוחכם אם נקיים לבבכם תמים אה' לפניכם כפי אמתת תמימים אם נקים תהיו מעון הלא
הן נפסי תועל בחטא ולב יישמח ותהללעם מדיש אהי באו אחי כל המצות אם נלמים ולא אשר אן כס
משפועכם קמנו אלי וחסרו דברי שדברתי וקאו לקדוש ישראל להתענג בדבר אשר לא תאבד ולא מש
הללה ותגיל לבבכם וראו גולות נרית' וגולות ידיתו בתוך בני אהרן ויעל גולתו וגול רחמיו בגטיו
ביוב המה ואשמי' עכם את דברי י' ועתה אני יעקב מוסוף לדבר עוד אלכם אחי אהובים בעת
על אשר לא יאמינו אבל אהים ירחם עליהם והשיבם על מכונותם ער כי יבאו להנין את הנותן להם דע
עונם מיתר חלקת העובים והם כצליבים איתו כפי תקנת אהים ויאין אומה אחרת בעולם אשר יצ' ב'ן
תחכות סניהם וחסאיים אשר בירושלים ישועתם נגדו למען יצליבו לכן על דבר עונם ושחת
אני ומטיעם ואי דברית אשר כרת' את אבותם לעונוני בבשרם על אהרן בארץ נחלתם קים ויבאו
ומלכי עמים יהיו אימנם וישרהם מלקיתם וינאת גדול יהיה בנחית' אהגוים כי יברומו תקיחת ו
עליהם אשר יצא מן הגוים וחזקתי את ארץ הזאת נגד כל העמים וכל הגלות על ציון נכרת וכל
אשר כר' לבני אהרן אקים להם בעת כבשרם המה וכונן אני להשתי כל מעולות הנסתרות בחשך ו
אשר אין את נגד' הוא נאם אהינו והנני מקים דברי שהבטחתי לבני אהרן כי את כל איתא אשר לא
כאבות לבנים וזאה יתברכו הגוים ויבאו במספר בני ישראל ילכו הנני מקדש את אהרן את האה לור
לעבדני נא יי ועתה אחי אהובים בראתי כי חסר יי נתנו לנו רעת על הדברים האה נזכרה להסיר
לנו את הים לחם ילה והושב אתנו על אהים אבל גדולים הכשותו אהים ליושב האים והיכר העונ
וחפצו והנה יזכיר את כל הנשברים כאשר וכך גם אתנו ילט שמחו ללבבם יחזרו כי חופשית א
של שטן ולתאית הבער רעו נא כי אחרי ראתכם לחפץ אהים י' נבב חסדו נוצניו ישועתם וכן יקים
רסרי אלהים (א) והורבים הו דברי יעקב לבני עמי רק את אה גרמית לכתוב כיד לי הדברים אשר נט
את גואלי כאשר ראיתי אני גם יעקב אחי יראהו כאשר אני ראיתי ולכן השלבו דברי אהים בקרב זרעני

of metal leaves, eight by seven inches, by four (according to Martin Harris), or eight by seven by six (Orson Pratt), contain enough plates, each as thick as tin, to yield the necessary space for the entire text of the Book of Mormon?

We have been told that this was utterly impossible.

Now look at the accompanying illustration. On a space seven by eight inches, my friend, Brother Henry Miller, a Hebrew by birth, has written with pen and ink fourteen pages of the Book of Mormon text, translated into Hebrew, using the square letters in which the Hebrew Bibles now are printed. That is to say, the entire Book of Mormon,^c fourteen pages of the American text to each page of Hebrew could be written on 40 3-7 pages—21 plates in all.

Brother Miller positively states that, even if the compilers of the Book of Mormon used much larger characters than he has used in this copy, they could have engraved the entire text on 48 plates.

This may sound incredible to some, but in the first place, the Hebrews anciently did not write the vowels, as we do. They wrote only the consonants, and they did not leave a blank space between words. That was an immense saving of space. In the second place, they did not need as many small words to complete a sentence as we do. And frequently the auxiliary words consisted of only one letter, which was attached to the main word, either as a prefix or suffix. Finally, they used many abbreviations and that was another great saving of space.

Now, if we allow fifty plates to an inch, and four inches for the thickness of the volume we find that one-third which was translated consisted of 66 or 67 plates. But as only 48 were actually needed, there is ample enough margin to allow for large, readable characters, and the necessary thickness of each plate.

It is just as difficult to estimate the weight of the plates as their number. Thirty-five twenty-dollar gold pieces would cover a surface 8 by 7 inches. To make a column four inches high, 48 would be needed. That is to say, thirty-five times forty-eight twenty-dollar gold pieces—1,680 in all—would make up the dimensions of the plates, 8 by 7 by 4 inches. But each of these weighs, as I am informed, 21½ pennyweights. That would make a total, if my figures are correct, of 123 pounds avoirdupois.

But from this weight liberal deductions must be made. The

^cThe American edition, published at Nauvoo, 1842, has 566 pages, 5¾ by 3 7⁄8 inches, including the margins.

plates did not fit as closely together as gold coins stacked up in columns. They were, in all probability, hammered and not cast, and there would be quite a space between each. Further, they were not solid gold but an alloy. Nephi's plates were made of "ore", and Moroni mentions "ore" as the material of which his plates were made. (I Nephi 19:1; Mormon 8:5.) The ore certainly was considerably lighter in weight than the refined gold would have been. Then again, some allowance must be made for the metal cut away from every plate by the engraver. Everything considered, the entire volume could not have weighed a hundred pounds even if we accept the dimensions given as the actual measurements. But they were not. They were only approximations.

The question may also be approached from a different angle. If the entire text was written on 48 plates, then the book contained only 144 leaves, since two-thirds were sealed up. But if 200 leaves weighed 123 pounds, 144 leaves weighed a fraction over 88 pounds. When the necessary deductions are made from their weight, something like anywhere from 50 to 75 pounds remain, and that, I believe, comes nearer the truth than any estimate made by unfriendly critics.

The plates were not heavier than that the Prophet, who was an unusually strong man, physically, as well as intellectually, could lift them and handle them.^d This is the testimony of eye witnesses. And that testimony stands.

But, is it certain that the Prophet Joseph had charge of the part of the plates that was sealed up? That may be the general impression, but is it correct? Orson Pratt^e says:

"You recollect that when the Book of Mormon was translated from the plates, about two-thirds were sealed up, and Joseph was commanded not to break the seal; *that part of the record was hid up.*"

If the words which I have italicized mean that the sealed part of the volume was hidden before the translation of the other part was even begun, then the Prophet did not have the sealed part in his keeping, and the objection based on the weight of the volume rests on nothing.

^dSee *History of the Prophet Joseph*, by his mother, Lucy Smith, pp. 85 and 105. The account related must have been given by the Prophet himself to his mother.

^e*Journal of Discourses*, Vol. 3, p. 347.